

Avskrift.

Till Konungen.

Vid bildandet av Kvinnoföreningarnas Beredskapskommitté såg organisationen som en av sina främsta uppgifter att genom frivillig registrering bereda kvinnorna tillfälle att uppgiva sina kunskaper och färdigheter inom olika verksamhetsområden. En dylik registrering verkställdes under våren och hösten 1939 och omfattade omkring 800.000 i åldern 17 - 65 år, bosatta i städer och större samhällen. Intresset var mycket stort och i allmänhet läto mellan 70-90 % av kvinnorna på de olika orterna registrera sig. Ur det stora kortsystemet har urskiljts ett s.k. första uppbåd, d.v.s. kvinnor, som varken äro bundna av barn eller ordinarie yrkesarbete och vilka förklarar sig villiga att under krigstillstånd träda i tjänstgöring av ett eller annat slag. Det första uppbådet utgjorde i början av år 1940 omkring 130.000 kvinnor. Registreringskortet, tillhörande första uppbådet, äro ordnade i yrkesgrupper enligt Socialstyrelsens yrkesförteckning för Sveriges offentliga arbetsförmedling. Tillhandahållandet av kvinnlig ersättningspersonal sker i samarbete med Arbetsförmedlingen, vilket utgör en garanti för att arbetskraften utnyttjas på det mest rationella sätt. Arbetsförmedlingarna kunna således, när arbetskraft icke på annat sätt kan anskaffas, genom K.B.K. erhålla anvisning på reservarbetskraft. Vissserligen har registreringens effektivitet icke satts på ett verkligt prov, men vid inkallelserna under våren och sommaren 1940, då i vissa fall störningar uppstodo på arbetsmarknaden, visade det sig, att de lokala beredskapskommittéerna även under fred genom att inventera sina register i viss utsträckning kunde anskaffa personal, varom önskan uttrycktes av myndigheterna.

Ett stort arbete har nedlagts av de omkring 490 lokala beredskapskommittéerna för att söka hålla registreringssystemet aktuella. Förutom att samarbete härvid inletts med mantalsmyndigheter och pastorsämbeten har även direkt kontakt sökts med de registrerade kvinnorna. Detta arbete blir omöjligt allt svårare ju längre tid som förflyter efter ovannämnda frivilliga registrering. Vissa kommittéer ha hittills lyckats att hålla hela registreringssystemet aktuellt under det att däremot andra företrädesvis inriktat sig på det första uppbådet. En allmän uppfattning är emellertid, att registreringen för att bli effektiv borde påbjudas av myndigheterna och förenas med anmälningsskyldighet vid inträffande förändringar m.m. Denna lokalkommittéernas uppfattning kom särskilt till uttryck vid K.B.K:s konferens i Stockholm sistlidne februari. Registreringsfrågan har därefter behandlats vid sammanträde inom Centralkommittén, varvid beslöts att i underdånighet hemställa, att en obligatorisk registrering av kvinnor påbjudes i samband med höstens mantalsskrivning samt kompletteras med anmälningsskyldighet rörande framdeles inträffade förändringar i vederbörandes levnadsförhållanden.

Stockholm den 16 juni 1941.

Underdånigst

Kvinnoföreningarnas Beredskapskommitté

Centralkommittén

Ruth Stjernstedt

Birgit Caroll